

[Lynnerup Nielsen.]

i den samme periode været i uafslædig stigning. De faste ejendomsskatter har således ikke tynget mere, end at priserne på fast ejendom alligevel har været stærkt opadgående.

Det foreliggende forslag tilsigter også en omlægning af de sognekommunale ejendomsskatter, og det kan i grunden nok forekomme noget mærkeligt. Jeg tænker specielt på, at man i langt de fleste landkommuner, hvor venstre jo har den afgørende indflydelse med hensyn til forholdet mellem den faste ejendomsbeskatning og indkomstbeskatningen, trods den store jammer over ejendomsskatterne stadig opretholder en betydelig ejendomsbeskatning. Dette tyder jo ikke allermest på, at denne form for beskatning tynger landbruget over al evne. Hvis noget sådant var tilfældet, ville der jo kunne finde en omlægning sted i en række sognekommuner, ikke mindst i de mange landkommuner, hvor netop venstre har den alt afgørende indflydelse på, på hvilken måde de kommunale skatter udskrives.

Endelig er det vel heller ikke særlig heldigt, at forslaget sigter mod en undergravning af det kommunale selvstyre. Det må vist betragtes som meget uheldigt, om rådene ude i kommunerne skulle miste retten til selv at bestemme måden, hvorpå beskatningen fordeles mellem den faste ejendomsbeskatning og indkomstbeskatningen. Det kan ikke være rigtigt, at det kommunale selvstyre undergraves på dette vigtige punkt. Forholdene kan være vidt forskellige og varierende fra sogn til sogn, og der er ikke nogen tvivl om, at de kommunale råd både nu og fremover har de allerbedste forudsætninger for at finde frem til den rette fordeling med hensyn til, hvilke skatter der bør hvile på fast ejendom, og hvilke der bør hvile på indkomst. Derfor må et sådant indgreb i det kommunale selvstyre i sig selv være meget betænkeligt.

Der tales nu så meget om de tyngende skatter på fast ejendom, og at tiden er løbet fra en sådan form for beskatning. Men forslaget tilsigter jo ingenlunde en skattnedsættelse; her er kun tale om en flytning af skatter fra fast ejendom til indkomst, en beskatning, der så sandelig i forvejen er

høj nok, og man vil i særlig grad vælte ejendomsskatterne over på mindre og mellemstore indtægter — et forhold, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, ofte har påvist ved skattedebatter i tinget. Og denne omflytning af skatterne skal så finde sted i en tid, hvor det må siges, at landbruget — og her tænker jeg i særlig grad på det større landbrug — er benådet med afskrivningsregler, som har muliggjort investeringer i landbruget som ingen sinde før og dermed en formueforøgelse, der ikke er blevet indkomstbeskattet. Det er unægtelig en fordel rent skattemæssigt set, som de såkaldte frie erhverv har haft gennem en årrække, og som er blevet udnyttet meget stærkt, men som lønarbejdere, tjenestemænd og andre ikke har kunnet benytte sig af.

Det er derfor uheldigt med et så ensidigt indgreb i skattelovgivningen, som forslaget tilsigter. Det kan ikke være det rette. Spørgsmålet om ejendomsbeskatningen må løses i sammenhæng med skattelovgivningen som helhed. Vi kommunister kan ikke se, at forslaget vil give den rette fordeling af skattebyrderne befolkningsgrupperne imellem.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Der er jo under forhandlingen fremkommet mange forskellige betragtninger, og man har strejft vidt omkring, for så vidt også et godt stykke bort fra selve emnet.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne omtalte landbrugets stilling i almindelighed, og vi kan nemt blive enige om, at vi ved ikke noget om, hvordan landbrugets stilling kan blive i de kommende år efter vor indtræden i frihandelsområdet; det må vi naturligvis vente med at lovgive om, indtil vi ser, hvordan det hele udvikler sig.

Det ærede medlem nævnte også, at andre lande giver subsidier til landbruget. Men det er et spørgsmål, hvad det beviser. For mig beviser det kun, at disse subsidier ikke har nyttet, fordi de på anden måde er blevet kapitaliseret, så at de er blevet til fordel for jordsælgerne, mens den nye slægt ikke er blevet bedre stillet, eller også har ordningerne medført højere lønninger og lignende, fordi disse subsidier skal ydes af andre klasser af befolkningen. Dette synes jeg netop viser, at vi, hvis vi skrider til en